

Toespraak Willy De Waele **Burgemeester Lennik**

OVERIJSE

10 maart 2005

- Vlaamse politici lieten ooit hun democratische meerderheidspositie van de Vlamingen door de grondwet afgrendelen.
- De regel van de pariteit tussen Nederlandstaligen en Franstaligen verzwakte de Vlaamse inbreng in de besluitvorming op het regeeringsvlak en zorgt voor scheeftrekkingen in de overheidsbenoemingen.
- De toekenning van taalfaciliteiten op de taalgrens en rond Brussel was een rotoplossing; de kanker van de verfransing zaaide daarna welig uit.

Manu Ruys – De Tijd dinsdag 6 maart 2005

De Vlaamse federale ministers en de Vlaamse federale parlementsleden laten zich andermaal vangen in oeverloze onderhandelingen die ons op termijn onafwendbaar een nieuwe rotoplossing zal opdringen.

De francofonie volgt daarentegen de logica van elke dictatuur en duldt geen andere stem, geen ander beleven, geen ander idee. Altijd en overal eisen zij hun taal en hun cultuur te beleven.

De taalfaciliteiten die de Vlamingen in de taalgrensstreek toegekend werden, worden door de Franstaligen systematisch geboycot; zelf een Vlaamse school in Komen blijft verstoken van de wettelijk voorziene betoelaging. Ook dat is een vorm van dictatuur.

De kloof tussen noord en zuid wordt steeds groter en kan voorlopig nog gedicht worden door een eindeloze reeks compromissen, met financiële en structurele gevolgen vooral ten laste van de Vlaamse gemeenschap. Over mobiliteit, gezondheidszorg, economie, milieu, sociale voorzorg kan geen éénduidig standpunt meer worden ingenomen, en worden vele beleidsinitiatieven die voor Vlaanderen van levensbelang zijn op de lange baan geschoven.

Het mag niet meer kunnen dat Waalse politieke leiders, met instemming van Vlaamse federale ministers en de Vlaamse federale parlementsleden, zonder meer beslag kunnen leggen op financiële middelen van Vlaams gewest zonder dat daar enige politieke reactie kan op komen, noch politiek kan gesanctioneerd worden.

Federale solidariteit moet mogelijk blijven, maar dan doorzichtig en controleerbaar. Vlaanderen moet zelf de omvang van zijn solidariteit met Wallonië bepalen, maar dan om Wallonië structureel te helpen, niet om het PS-cliëntelisme te blijven financieren'

De Vlaamse federale ministers en de Vlaamse federale parlementsleden zullen toch eens moeten uitleggen waarom zij, die ten slotte enkel verantwoording verschuldigd zijn tegenover diegenen die ze verkozen hebben, tegen de belangen van Vlaanderen in deze staatsstructuur blijven ondersteunen.

Het is hoog tijd dat de Vlaamse federale ministers en de Vlaamse federale parlementsleden het Belgische denkkader verlaten en zich op dezelfde lijn stellen van hun Waalse homoniemen die in de eerste plaats opkomen voor de belangen van hun gewest en hun gemeenschap en pas het Belgische denkkader hanteren voor zover het in hun financiële kraam past.

Het is en blijft een bittere vaststelling dat voor de Vlaamse federale ministers en de Vlaamse federale parlementsleden de opportuniteit van een mandaat nog altijd zwaarder weegt dan het opkomen voor de Vlaamse belangen

In uitvoering van de overeenkomst van 13 mei 2004 tussen de burgemeesters van Halle-Vilvoorde en de Vlaamse partijen hebben deze begin november 2004 in Kamer en Senaat het wetsvoorstel houdende splitsing van de kieskring neergelegd; na advies van de Raad van State zal dit aan de bevoegde Kamercommissie worden voorgelegd.

Een conferentie samenstellen van 17 ministers is:

- onnodig
- onnuttig
- kwetsend

omdat alle elementen van dit dossier voldoende gekend en bekend zijn en om te eindigen in een biechtstoel

Met zijn Kerstboodschap heeft de premier ons gevraagd de loopgrachten te verlaten. Ik nodig hem bij deze uit de Belgische loopgrachten te verlaten de kieswetgeving aan te passen aan de federale staatsstructuur die dit land ingedeeld heeft in gewesten, gemeenteschappen en taalgebieden die territoriaal afgebakend zijn.

De eerste minister zou moeten weten dat de splitsing van de kieskring en van het gerechtelijke arrondissement gewoon de toepassing is van de grondwet; het is de plicht van de leider van de federale regering om dit onverkort uit te voeren.

Het is onaanvaardbaar, en getuigd van machteloosheid en gebrek van gezag van het hoofd van de federale uitvoerende macht op de basiswetgeving niet te kunnen toepassen.

Indien de Franstaligen op een crisis aansturen die in vervroegde verkiezingen zou uitmonden dan stellen wij nu reeds uitdrukkelijk dat de colleges van burgemeester en schepenen van Halle-Vilvoorde in de grondwettelijke onmogelijkheid zullen verkeren om deze verkiezingen te organiseren.

Aangezien Vlaanderen bij de laatste zetelaanpassing in de federale Kamer zijn politieke numerieke meerderheid prijs gegeven heeft kan een aanpassing van het staatsbestel er enkel komen na onderhandelingen met de Waalse partijen.

Door gebruik te maken van alarmprocedures, speciale meerderheden en meerderheden in elke taalgroep kunnen de Waalse politieke partijen alle hervormingen eindeloos chanteren en blokkeren.

Bovendien zal een aartsconservatieve P S alle hervormingen, vooral dan in de sociale zekerheid, afwijzen die de financiële onderbouw van haar cliëntelisme, haar macht, bedreigen. Met een M R in de oppositie zal en geen enkele bewegingsvrijheid voor de andere Franstalige partijen nog mogelijk zijn.

In deze omstandigheden moet ernstig overwogen worden of het Belgische staatsverband voor Vlaanderen nog enig perspectief biedt, nog enige toegevoegde waarde heeft.

Het jarenlang aangehouden bestuurlijk consensusmodel heeft de federale staat opgezadeld met een gigantische staatsschuld, die onze kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen zullen moeten aflossen.

Dit politiek systeem bestaat er in de conflicten te beheersen ten koste en ten laste van de meerderheid van dit land. Het wordt evenwel steeds duidelijker dat de consensuspolitiek niet meer bij machte is crisissen te beheersen en uiteindelijk er onder zal bezwijken.

Op het altaar van de federale eenheid worden de Vlamingen steeds verder in de verdrukking gedreven, terwijl hun eisen op minstens een rechtvaardige en gelijke behandeling door de federale beleidsmakers, ook de Vlaamse, met tegenzin aanhoord worden.

Naar mijn aanvoelen is het moment aangebroken om het conflictmodel te hanteren en de Walen voor de keuze te plaatsen;

- Ofwel verder samen besturen in een democratisch georganiseerd staatsverband, met respect voor de grondwettelijk vastgelegde taal- en gewestgrenzen, en met controleerbare en doorzichtige financiële afspraken, dit houdt in dat:
  - Komaf wordt gemaakt met speciale en andere meerderheden;
  - Komaf wordt gemaakt met territoriale aanspraken en dat de integriteit van de homogeniteit van Vlaanderen geëerbiedigd wordt;
  - Komaf wordt gemaakt met de ondoorzichtige en oncontroleerbare financiële transfers;
- Ofwel een einde maken aan het Belgische samenwerkingsverband en wordt verantwoordelijkheid opgenomen, binnen de eigen grenzen, voor de eigen beslissingen en de financiering ervan;

Voor de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde en van het gerechtelijke arrondissement Brussel eisen wij onverkort de uitvoering van de overeenkomst die de burgemeesters op 13 mei 2004 met de Vlaams partijvoorzitters afgesloten hebben, en kan geen sprake zijn van

- **een uitbreiding van het Brusselse gewest;**
- **een inschrijvingsrecht;**
- **een afbouw van de taalwetgeving te Brussel;**
- **een goedkeuring van het minderhedenverdrag;**
- **een virtuele corridor;**

Als de federale regering hier niet op ingaat vragen wij dat de Vlaamse regering uitvoering geeft aan de regeerovereenkomst en onverwijld overgaat tot de toepassing van het coöperatief federalisme.

Willy DE WAELE
Burgemeester van Lennik